

מ"ת 25166/07/15 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן	יעקב (מטיטה) בן שטרית
המבקש	
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש- המשיב 17 לבקשה למעצר עד תום ההליכים (להלן- "המבקש").

רקע

ביום 13.7.15 הוגש כנגד המבקש ו- 17 נאשמים נוספים כתב אישום הכולל 13 אישומים, כאשר שלושה מתוכם- אישומים 11, 12 ו-13, מיוחסים למבקש.

על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמים ומעורבים נוספים מאוגדים בארגון פשיעה רב זרועות אשר בראשו עמד הנאשם 1- יצחק אברג'יל (להלן- "אברג'יל") ואשר פעל בישראל ובמדינות שונות בעולם בתבנית היררכית ושיטתית החל משנת 2002 ועד לשנת 2006. במסגרת הארגון חברו הנאשמים למטרות פליליות שכללו, בין היתר, עבירות אלימות ועבירות סמים אשר לשם קידומן ניהלו הנאשמים מערך לוגיסטי בינלאומי מסועף הכולל זרועות בבלגיה ובספרד, במזרח הרחוק, ביפן ובישראל. כמו כן נטען כי הארגון הורכב מקבוצות עברייניות שונות אשר בראש כל אחת עמד עבריין אשר היה בקשר ישיר עם ראש הארגון- אברג'יל, קיבל ממנו הנחיות ופעל לקידום מטרות הארגון.

במסגרת האישום ה-11, מיוחסת למבקש, יחד עם שישה נאשמים נוספים, עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, במהלך השנים 2004-2006 במסגרת פעילות הזרוע של הארגון ביפן, ביצעו המבקש יחד עם הנאשמים האחרים באותו אישום ובשיתוף עם אחרים שאינם חברי הארגון עסקאות סמים כדלקמן: עסקה המכונה "60 אלף כדורי אקסטזי" בשווי העומד על כ- 2,419,200 ₪, עסקה המכונה "90 אלף כדורי אקסטזי" בשווי של כ- 3,628,800 ₪, עסקאות המכונות "שלושה שולחנות" בשווי כולל של למעלה מחמישה מיליון ₪, עסקות המכונות "שלוש חבילות קוקאין בדואר, בשווי של למעלה ממיליון ₪, עסקה המכונה "משלוחי "אייס" בשווי של למעלה מעשרה מיליון ₪.

במסגרת האישום ה-12 מיוחסת למבקש לבדו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, בהמשך למתואר באישום ה-11, במסגרת פעילותה של זרוע הארגון ביפן בתחום השמים נתגלע סכסוך בין נאשם 15 לבין י.מ. על רקע חלוקת כספי תמורת עסקאות הסמים ביפן. בעקבות כך, עובר לחודש מאי 2006, הוחלט על ידי הארגון כי י.מ. יטוס ליפן יחד עם נאשם 18 במטרה להשתלט על חלקו של הנאשם 15 ומקורביו מטעם הארגון ביניהם המבקש, בעסקאות הסמים ביפן. בהגיעם ליפן, נפגש י.מ. עם המבקש בנוכחות הנאשם 18 ובין י.מ. לבין המבקש התפתח עימות במהלכו תקף יצמ את המבקש. בעקבות עימות זה ולאחר שנודע לי.מ. שהמבקש מחפש אחריו, החליט י.מ. להיפגש עם המבקש ולפגוע בו. ביום 2.5.06 פגש י.מ. אף המבקש מחוץ למועדון בילוי בו בילה המבקש. י.מ. התקרב למבקש ותקף אותו באמצעות ידיו ובעת שי.מ. נסוג לעבר רכב על מנת ליטול ממנו את הסכינים התנפל עליו המבקש וחתך אותו בצווארו באמצעות סכין ונמלט מהמקום.

במסגרת האישום ה-13, מיוחסת למבקש יחד עם עשרה נאשמים נוספים ריבוי עבירות של התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, וכפי שפורט באישומים ביצעו הנאשמים, במסגרת ארגון הפשיעה, עבירות של סחר בסמים בסכום כולל של לפחות כ- 226 מיליון ₪. המבקש היה מעורב, לפי הנטען, בעבירות סמים בשווי של לפחות 9,283,811 ₪. על פי הנטען, המבקש פעל במסגרת הארגון על מנת להתחמק מתשלום מס ועל מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס על הכנסותיהם מעסקאות הסמים בדרכים שונות כפי שפורט באישום.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

ביום 15.3.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לפיה נעצר המבקש עד תום ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני.

ביום 25.8.16 הגיש המבקש בקשה לשינוי תנאי מעצרו ויציאה לעבודה. בקשה זו נדחתה ביום 20.9.16 על ידי בית משפט זה, כב' השופט ב' שגיא, אשר קבע כי פרק הזמן בו שוהה המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מספיק על מנת לגבש עילה לבקשה לעיון חוזר.

ביום 30.11.16 הורה בית משפט זה, כב' השופטת ל' מרגולין- יחידי, לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניין העבודה המוצעת.

בדיון שהתקיים לפני ביום 23.1.17 ולאחר שהוברר כי שירות המבחן טרם נפגש עם המעסיק המוצע הוריתי על הגשת תסקיר נוסף.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר הראשון מיום 14.3.16 עולה כי המשיב, אז כבן 50, גרוש ואב לילד בן 14, עבד עובר למעצרו כשכיר בשוק

הסיטונאי. על פי המתואר, המשיב נולד למשפחה קשת יום וגדל בשכונה מוכת פשע ואלימות ובתנאי מצוקה כלכלית. המשיב השלים 11 שנות לימוד וגויס מוקדם מהרגיל לצה"ל על מנת למנוע הידרדרותו. לאחר שסיים שירותו הצבאי עבד כטבח ובהיותו כבן 24 נשפט יחד עם אחיו לעשר שנות מאסר בגין עבירה של הריגה, ובמהלך מאסרו התמכר לשימוש בסמים. המבקש עבר תהליך טיפול וגמילה בכלא ולאחר שהשתחרר המשיך בהליך השיקום במסגרת הרשות לשיקום האסיר. בגיל 37 ולאחר נישואיו עבר המבקש להתגורר בארצות הברית ובמדינות אחרות נוספות ועסק במסחר ובעבודות מזדמנות. שירות המבחן התרשם כי בעת מגוריו בחוץ לארץ התקשה המבקש לשמור על יציבות וניהל קשרים עם חברה עבריינית וכי כיון שומר על אורח חיים נורמטיבי ותורם. שירות המבחן העריך כי מסוכנותו של המבקש, בהתחשב בכך שמיוחסות לו עבירות שהתרחשו לפני כ- 10 שנים, לביצוע עבירות סמים ואלימות הינה בינונית והמליץ על שחרורו למעצר בית.

מהתסקיר השני מיום 2.1.17, עולה כי שירות המבחן התרשם שהמבקש שומר על גבולות חיצוניים ברורים ואינו תר אחר קשריו מהעבר ומנסה להמשיך בדרך השיקומית ולנהל אורח חיים נורמטיבי ככל האפשר. שירות המבחן אף התרשם כי המעצר לרבות זה שבפיקוח אלקטרוני מהווה עבור המבקש גורם מרתיע ומציב גבול, אך עדיין קיימת מידת סיכון בינונית להישנות התנהגות פורצת גבולות. שירות המבחן המליץ על שינוי תנאי מעצרו של המבקש לשהייה בתנאי מעצר בית.

שירות המבחן חזר על המלצתו זו גם בתסקיר השלישי שהגיש ביום 22.1.17.

בתסקיר האחרון מיום 4.4.17, המליץ שירות המבחן להתיר למבקש לצאת לעבודה במחסן בשוק הסיטונאי בחיפה מידי יום בין השעות 07:30-15:30 בפיקוח המעסיק המוצע, אותו מצא שירות המבחן כגורם היכול לסייע למבקש בהליך השיקומי וליצור עבורו מסגרת יציבה.

טיעוני באי כוח הצדדים

בדין שהתקיים לפני ביום 23.4.17 ביקש בא כוח המבקש לאמץ המלצת שירות המבחן מחודש ינואר האחרון ולבטל רכיב הפיקוח וכן לאפשר לו לצאת לעבודה, וטען כי אמנם החל שלב שמיעת הראיות אולם לא בקשר לאישומים המיוחסים למבקש אשר הצפי להתבררותם הוא לא לפני שנת 2018.

בא כוח המשיבה טען כי אמנם לא ניתן להעריך את מועד סיום המשפט אולם נדמה כי הדבר נתון במידה רבה בידיה של ההגנה. כמו כן הפנה לבש"פ 2394/17 **מדינת ישראל נ' אברגיל ואח'** [ניתן ביום 27.3.17], שם קיבל בית המשפט העליון את הבקשה למעצרו של המבקש וארבעה נאשמים נוספים בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) והורה על הארכת המעצר בתשעים ימים החל מיום 24.3.17 או עד למתן פסק הדין בתיק העיקרי, לפי המוקדם. כמו כן התנגד בא כוח המשיבה להתיר יציאתו של המבקש לעבודה, טען כי למעסיק המוצע עבר פלילי וניתנה לו האפשרות לחקרו.

בא כוח המבקש טען בתגובה כי החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2394/17 אינה מונעת האפשרות לבחון שינוי

בתנאי מעצרו של המבקש לפי שהשיקולים שבסיסה מבוססים בעיקר על קצב התקדמות ההליכים מבלי שנבחנים שיקולים נוספים לרבות המלצות שירות המבחן. כמו כן טען כי עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש מוצדק אף משום הפגיעה ביכולתו של המבקש להתפרנס ואף משום הנטל הכלכלי והלוגיסטי שהוא מהווה על משפחתו מאז שהוגש כתב האישום. כמו כן הוסיף וטען כי יש לגזור גזירה שווה בין עניינו של המבקש לעניינם של הנאשמים 16 ו-18 אשר שוחררו לצורך יציאה לעבודה. באשר לעברו הפלילי של המפקח המוצע טען כי מדובר בעבר פלילי ישן מאוד וכי שירות המבחן התרשם לחיוב ממנו.

דיון והכרעה

סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר ייתכן במקרים בהם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בא כוח המבקש השתית בקשתו לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש על העילה השלישית. לטענתו חלף זמן ניכר מאז שניתנה ההחלטה על מעצרו של המבקש וכי בכך יחד עם העובדה כי המבקש לא הפר את תנאי מעצרו והצפי בדבר הימשכות הליכי המשפט, יש כדי להצדיק אימוץ המלצת שירות המבחן ושוחרור המבקש בתנאי מעצר בית חלף פיקוח אלקטרוני.

כמו כן עתר בא כוח המבקש להתיר למבקש לצאת ממעצרו לעבודה.

דומני כי בנקודה זו ראוי להקדים ולצטט את דברי בית המשפט העליון על מנת להציב המסגרת הדיונית הנכונה:

"כזכור, מטרתה של תוכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דייה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאווורות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה" (בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.16)).

השאלה הראשונה שבחנתי היא, אפוא, האם חלוף הזמן מצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש באופן בו תיבחן

האפשרות לשחררו ל"מעצר בית" תחת מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. המבקש נתון היה במעצר במתקן כליאה מעת שהוגש כתב האישום ביום 13.7.15 ובמשך שמונה חודשים עד ליום 15.3.16 אז, כאמור, על יסוד הסכמה, הורה בית משפט זה על המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 20.9.16 נדחתה בקשה דומה של המבקש מן הטעם כי טרם חלף זמן המצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו. כעת, ובעת שנבחנת בקשתו הנוכחית, מצוי המבקש במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני כ- 13 חודשים. משפטו של המבקש בתיק העיקרי יחד עם 17 נאשמים נוספים מצוי בתחילתה של פרשת התביעה כאשר עדותם של ששת עדי התביעה טרם החלה והעד הראשון מבין אלה צפוי להישמע בתחילת חודש מאי. באשר לקצב התקדמות ההליכים, הרי שלאחרונה, אמר בית המשפט העליון דברו בבש"פ 2394/17 ואני מפנה לפסקה 8 להחלטה. שם קבע בית המשפט העליון בהקשר לבקשה להארכת מעצרו של המבקש ונאשמים נוספים בפיקוח אלקטרוני בתשעים ימים כי אין בהתמשכות ההליכים בשלב זה כדי להטות את הכף לעבר ביטולו של הפיקוח האלקטרוני. בהינתן כך, אני סבור כי אף לענין עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש אין בהתמשכות ההליכים בפרשייה מורכבת וייחודית מעין זו לצד משך הזמן בו נתון המבקש במעצר תחת פיקוח אלקטרוני להצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו.

אני מתעלם מהמלצת שירות המבחן, אשר בעבודתו המקצועית והיסודית מהווה כלי עזר חשוב במלאכה השיפוטית בענייני מעצרים, אלא שאף לשיטת שירות המבחן מסוכנותו של המבקש לא נשתנתה והיא במידה בינונית. למבקש מיוחסות עבירות סמים ועבירות מס חמורות בהיקפן ובמהותן. בנוסף אף מיוחסת למבקש עבירת אלימות קשה וחמורה והכל במסגרת חברותו ופעילותו במשך שנים בארגון פשיעה בעל זרועות בארץ ובמדינות רבות בחו"ל. אף בהקשר זה מוצא אני להפנות לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 2394/17 בפסקה 7 ובמיוחד לדברים שנאמרו בענין עברו הפלילי של המבקש והחשש להימלטות מאימת הדין ושיבוב הליכי משפט. כאמור, דברים אלה נאמרו אך לפני כחודש ימים ולא חל כל שינוי במשמעותם.

לענין טענת בא כוח המבקש לפיה מצוקה כלכלית אליה נקלע המבקש מעת מעצרו מהווה נסיבה המצדיקה שינוי תנאי מעצרו. יש לזכור כי המבקש אינו שווה במתקן כליאה וכי הינו במעמד של עצור עד תום ההליכים. משכך הרי שפגיעה כלכלית הינה תוצאה נלווית מעצם מעמדו זה, ועל כן כשלעצמה אינה מצדיקה שינוי בתנאי מעצרו. הוא הדין אף באשר לטענה כי המבקש מהווה נטל על משפחתו והדברים ברורים.

אשר על כן, אני סבור כי לא מתקיימות בעניינו של המבקש עילות המצדיקות עיון מחדש בתנאי מעצרו. אוסיף ואדגיש כי - אף אם הייתי סבור אחרת הרי שלנוכח חומרת המעשים המיוחסים למבקש- עבירות סמים, עבירות מס ועבירות אלימות ולנוכח רמת מסוכנותו כמו גם החשש המשמעותי להימלטות מן הדין ושיבוב הליכי משפט - לא ניתן לוותר, בשלב זה, על המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. לפיכך, מובן הוא שאיני מוצא בתנאי מעצר בית של המבקש תנאים שיש בכוחם למלא אחר תכליות מעצרו של המבקש.

בא כוח המבקש טען אף כי לדידו יש להשוות עניינו של המבקש לעניינם של הנאשמים 16 ו-18, ואני דוחה טענה זו. די יהיה אפוא לעיין במיוחס לנאשמים 16 ו-18 לעומת המבקש. למבקש מיוחסת אף עבירת אלימות, ואיני מקבל שיטתו של בא כוחו שלא ליתן לה כל משקל אך משום שמדובר בעבירה אחת. המדובר בעבירת אלימות המצויה במדרג חומרה גבוה, ובהינתן אף עברו הפלילי של המבקש, הרי שלא קיים כל בסיס רלבנטי להשוואת תנאי מעצרו לתנאים שנקבעו לאחרים.

אני דוחה, אפוא, הבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש וממילא דוחה אף הבקשה לאשר חלונות יציאה לעבודה.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.